EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 24.8.2020
COM(2020) 425 final

2020/0196 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Pridružitvenem svetu, ustanovljenem z Evro-mediteranskim sporazumom o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani, glede spremembe Protokola 4 k navedenemu sporazumu o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. PREDMET UREJANJA PREDLOGA

Ta predlog se nanaša na sklep o določitvi stališča, ki se v imenu Unije zastopa v Pridružitvenem svetu Pridružitvenega sporazuma med EU in Libanonom v zvezi s predvidenim sprejetjem sklepa o spremembi Protokola 4 k Pridružitvenemu sporazumu med EU in Libanonom.

2. OZADJE PREDLOGA

2.1 Evro-mediteranski sporazum o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani

Cilj Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani[1] (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je vzpostaviti pogoje za postopno liberalizacijo blagovne menjave, trgovine s storitvami in kapitalom. Sporazum je začel veljati 1. aprila 2006.

2.2 Pridružitveni svet

Pridružitveni svet, ustanovljen v skladu z določbami člena 74(1) Sporazuma, se lahko odloči, da bo spremenil določbe Protokola 4 o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja (člen 38 Protokola 4). Pridružitveni svet oblikuje odločitve in priporočila po dogovoru med pogodbenicama.

2.3 Predvideni akt Pridružitvenega sveta

Pridružitveni svet bo na svoji naslednji seji ali z izmenjavo pisem sprejel sklep o spremembi določb Protokola 4 o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: predvideni akt).

Namen predvidenega akta je sprememba določb Protokola 4 o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja.

Predvideni akt bo postal zavezujoč za pogodbenice v skladu z odstavkom 2 člena 76 Pridružitvenega sporazuma.

3. STALIŠČE, KI SE ZASTOPA V IMENU UNIJE

Regionalna konvencija o panevro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) vsebuje določbe o poreklu blaga, s katerim se trguje v okviru posameznih sporazumov, sklenjenih med pogodbenicami. EU in Libanon sta podpisala Konvencijo 15. junija 2011 oziroma 22. oktobra 2014.

EU in Libanon sta deponirala listini o sprejetju pri depozitarju Konvencije 26. marca 2012 oziroma 25. oktobra 2017. Zato je Konvencija v skladu z njenim členom 10(2) začela veljati za EU in Libanon 1. maja 2012 oziroma 1. decembra 2017.

Člen 6 Konvencije določa, da vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se Konvencija dejansko uporablja. V ta namen bi moral Pridružitveni svet, ustanovljen z Evro-mediteranskim sporazumom o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani, sprejeti sklep o uvedbi pravil Konvencije v skladu s Protokolom 4 o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih

[1] UL L 143, 30.5.2006, str. 2.

upravnega sodelovanja. To se doseže tako, da se v spremenjeni Protokol vključi sklicevanje na Konvencijo, s čimer se ta začne uporabljati.

Hkrati je tekoči postopek spreminjanja Konvencije privedel do novega sklopa posodobljenih in prožnejših pravil o poreklu. Za uradno spremembo Konvencije je potrebno soglasje pogodbenic. Ker nekatere pogodbenice še vedno nasprotujejo spremembam, bi to lahko povzročilo zamudo pri njenem sprejetju. Poleg tega glede na število pogodbenic in njihove notranje postopke, ki so potrebni, da lahko te glasujejo o uradnem sprejetju in pripravijo začetek veljavnosti spremenjenih pravil, ni mogoče določiti jasnega časovnega okvira za uporabo spremenjene konvencije.

Glede na navedeno je Libanon zaprosil, da se čim prej začne uporabljati spremenjeni sklop pravil, in sicer kot alternativna možnost veljavnim pravilom Konvencije, medtem ko se čaka na izid postopka spremembe. Ta zahteva je pojasnjena v nadaljevanju.

Ta alternativna pravila o poreklu so namenjena začasni uporabi, na neobvezni in dvostranski podlagi, s strani EU in Libanona do sklenitve in začetka veljavnosti spremembe Konvencije. Uporabljala naj bi se kot alternativna možnost k pravilom Konvencije, saj so bila slednja določena tako, da ne posegajo v načela, določena v ustreznih sporazumih in drugih povezanih dvostranskih sporazumih med pogodbenicami. Zato ta pravila ne bodo obvezna, temveč jih bodo gospodarski subjekti uporabljali na neobvezni osnovi, če bodo želeli koristiti preferenciale na podlagi Pravil, in ne na podlagi preferencialov Konvencije. Njihov namen ni spreminjanje Konvencije, saj bo ta ostala veljavna med njenimi pogodbenicami, prav tako ne bodo spremenila pravic in obveznosti pogodbenic, ki jih imajo na podlagi Konvencije.

Stališče EU v Pridružitvenem svetu bi moral določiti Svet.

Predlagane spremembe, kolikor se nanašajo na veljavno Konvencijo, so tehnične narave in ne vplivajo na vsebino trenutno veljavnega protokola o pravilih o poreklu. Zato ne zahtevajo ocene učinka.

3.1 Podrobnosti o alternativnih pravilih o poreklu

Predlagane spremembe v zvezi z uvedbo alternativnega sklopa pravil o poreklu omogočajo dodatno prožnost in elemente posodobitve, o katerih se je Unija že dogovorila v drugih dvostranskih sporazumih (celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu med EU in Kanado, sporazumu o prosti trgovini med EU in Vietnamom, sporazumu o gospodarskem partnerstvu med EU in Japonsko, sporazumu o gospodarskem partnerstvu med EU in državami partnericami sporazuma o Južnoafriški razvojni skupnosti) ali preferencialnih shemah (splošni sistem preferencialov). Glavne spremembe so:

(a) V celoti pridobljeni izdelki – „pogoji za plovila“:

Tako imenovani pogoji za plovila iz alternativnega sklopa pravil so enostavnejši in omogočajo večjo prožnost. V primerjavi s sedanjim besedilom (člen 5) so bili črtani nekateri pogoji (tj. posebne zahteve v zvezi s posadko); drugi pogoji so bili spremenjeni, da se zagotovi večja sprostitev (lastništvo).

(b) Zadostni postopki obdelave ali predelave – povprečna osnova

Predlagani alternativni sklop pravil (člen 4) izvozniku omogoča prožnost, da carinske organe zaprosi za dovoljenje za izračun cene franko tovarna in vrednosti materialov brez porekla na povprečni osnovi, da bi se upoštevala nihanja v stroških in menjalnih tečajih. To bi moralo izvoznikom zagotoviti večjo predvidljivost.

(c) Dovoljeno odstopanje

Trenutno dovoljeno odstopanje (člen 6) je določeno na 10 % cene izdelka franko tovarna.

Predlagano besedilo (člen 5) določa, da je za kmetijske proizvode dovoljeno odstopanje 15 % neto mase izdelka in za industrijske izdelke odstopanje v višini 15 % cene izdelka franko tovarna.

Dovoljeno odstopanje pri masi uvaja objektivnejše merilo, 15-odstotni prag pa bi moral zagotavljati zadostno stopnjo prizanesljivosti. Zagotavlja tudi, da mednarodno nihanje cen blaga ne vpliva na poreklo kmetijskih proizvodov.

(d) Kumulacija

Predlagano besedilo (člen 7) ohranja diagonalno kumulacijo za vse izdelke, pod pogojem, da partnerice, ki so vključene v kumulacijo, sprejmejo enak sklop alternativnih pravil o poreklu. Poleg tega določa splošno polno kumulacijo za vse izdelke, razen za tekstil in oblačila iz poglavij 50 do 63 harmoniziranega sistema (HS).

Poleg tega za izdelke iz poglavij 50 do 63 HS predvideva dvostransko polno kumulacijo. Unija in Libanon bosta imela možnost, da se dogovorita o razširitvi splošne polne kumulacije tudi na izdelke iz poglavij 50 do 63 HS.

(e) Ločeno knjigovodsko izkazovanje

V skladu z veljavnimi pravili (člen 20 „Konvencije“) lahko carinski organi dovolijo ločeno računovodsko izkazovanje, „če pri ločenem skladiščenju zalog (...) nastanejo precejšnji stroški ali znatne težave“. Spremenjeno pravilo (člen 12) določa, da lahko carinski organi dovolijo ločeno računovodsko izkazovanje „če so (...) uporabljeni zamenljivi materiali s poreklom in taki brez porekla“.

Izvozniku ob zahtevku za ločeno računovodsko izkazovanje ne bo potrebno več utemeljiti, da je ločeno skladiščenje zalog povezano s precejšnjimi stroški ali znatnimi težavami, zadostovala bo navedba, da se uporabljajo zamenljivi materiali.

V primeru sladkorja, ki je lahko material ali končni izdelek, ne bo več treba fizično ločevati med izdelki s poreklom in izdelki brez porekla.

(f) Načelo teritorialnosti

Veljavna pravila (člen 12) omogočajo, da se nekatere obdelave ali predelave pod določenimi pogoji opravijo zunaj ozemlja, z izjemo izdelkov iz poglavij 50 do 63 HS, kot so tekstilni izdelki. Predlagana pravila (člen 12) ne vsebujejo več izključitve tekstilnih izdelkov.

(g) Nespreminjanje izdelkov

Predlagano pravilo o nespreminjanju izdelkov (člen 14) zagotavlja več prizanesljivosti v zvezi z gibanjem izdelkov s poreklom med pogodbenicami. Izogibati bi se bilo treba situacijam, v katerih so izdelki, za katere ni dvoma o njihovem statusu porekla, izključeni iz ugodnosti preferencialne stopnje pri uvozu, ker formalne zahteve iz določbe o neposrednem prevozu niso izpolnjene.

(h) Prepoved povračila ali izvzetja od carin

V skladu z veljavnimi pravili (člen 15) se splošno načelo prepovedi povračila uporablja za materiale, ki se uporabljajo pri proizvodnji katerega koli izdelka. V skladu s predlaganimi pravili (člen 16) je prepoved odpravljena za vse izdelke, razen za materiale, ki se uporabljajo za proizvodnjo izdelkov, ki spadajo v področje uporabe poglavij 50 do 63 HS. Kljub temu besedilo določa tudi nekatere izjeme od prepovedi povračila dajatev za te izdelke.

(i) Dokazilo o poreklu

Besedilo uvaja eno samo vrsto dokazila o poreklu (EUR.1 ali izjava o poreklu) namesto dvojnega pristopa (EUR.1 in EUR.MED), kar bistveno poenostavlja sistem. To bi moralo izboljšati skladnost gospodarskih subjektov, tako da se ti izognejo napakam zaradi zapletenih pravil in da se olajša upravljanje s strani carinskih organov. Poleg tega to ne bi smelo vplivati na zmožnost preverjanja dokazil o poreklu, ki ostaja enaka.

Spremenjena pravila (člen 17) vključujejo tudi možnost dogovora o uporabi sistema registriranih izvoznikov (sistem REX). Ti izvozniki, ki so registrirani v skupni podatkovni zbirki, bodo sami odgovorni za sestavo navedb o poreklu, ne da bi šli skozi postopek odobrenega izvoznika. Navedba o poreklu bo imela enako pravno veljavo kot izjava o poreklu ali potrdilo o gibanju blaga EUR.1.

Poleg tega je v spremenjenih pravilih predvidena možnost odobritve uporabe dokazila o poreklu, ki je izdano in/ali predloženo v elektronski obliki.

Da bi lahko razlikovali med izdelki, ki izvirajo iz alternativnega sklopa pravil, in izdelki, ki izvirajo iz Konvencije, bodo morala potrdila o poreklu ali izjave na računu, ki temeljijo na alternativnem sklopu pravil, vključevati izjavo o uporabljenih pravilih.

(j) Veljavnost dokazila o poreklu

Predlaga se, da se obdobje veljavnosti dokazila o poreklu podaljša s 4 na 10 mesecev. Kar bi moralo prav tako zagotavljati več prizanesljivosti v zvezi z gibanjem izdelkov s poreklom med pogodbenicami.

3.2 Pravila glede seznama

3.2.1 Kmetijski proizvodi

(a) Vrednost in masa

Omejitev materialov brez porekla je bila izražena samo v vrednosti. Novi pragovi so izraženi v masi, da bi se preprečilo nihanje cen in valut (npr. ex poglavja 19, 20, 2105 in 2106), skupaj s črtanjem nekaterih omejitev za sladkor (npr. poglavje 8 ali 2202 HS).

Z alternativnim sklopom pravil se je povečal prag mase (z 20 % na 40 %) in možnost, da se za nekatere tarifne številke alternativno izbere vrednost ali masa. Poglavja in tarifne številke HS, ki jih zadeva sprememba, so zlasti: ex 1302, 1704 (alternativno pravilo glede mase ali vrednosti), 18 (1806: alternativno pravilo glede mase ali vrednosti), 1901.

(b) Prilagoditev vzorcem iskanja virov

Za druge kmetijske proizvode (npr. rastlinska olja, oreški, tobak) veljajo prožnejša pravila, ki so prilagojena ekonomski realnosti, zlasti za poglavja HS 14, 15, 20 (vključno s tarifno številko 2008), 23, 24. Alternativni sklop pravil vzpostavlja ravnovesje med regionalnim in svetovnim iskanjem virov, kot za poglavji 9 in 12. Poenostavljena so bila tudi pravila (zmanjšanje izjem) v poglavjih 4, 5, 6, 8, 11 in ex 13.

3.2.2 Industrijski izdelki (razen tekstila)

Predlagani kompromis vsebuje precejšnje spremembe v primerjavi s sedanjimi pravili:

– sedanje pravilo poglavja v zvezi s številnimi izdelki vsebuje dvojni kumulativni pogoj. To je združeno v en sam pogoj (poglavja HS 74, 75, 76, 78 in 79);

– črtano je bilo veliko posebnih pravil, ki odstopajo od pravila poglavja (poglavja HS 28, 35, 37, 38 in 83). Ta širši pristop pomeni enostavnejše okolje za gospodarske subjekte in carino;

– vključitev alternativnega pravila v sedanje pravilo poglavja izvozniku ponuja večjo izbiro pri izpolnjevanju merila glede porekla (poglavja 27, 40, 42, 44, 70 in 83, 84 in 85).

Rezultat vseh teh sprememb je posodobljen in modernejši seznam pravil, ki na splošno olajšuje izpolnjevanje merila za pridobitev statusa izdelka s poreklom. Poleg tega bo navedena možnost uporabe povprečja v določenem obdobju za izračun cene franko tovarna in vrednosti brez porekla zagotovila nadaljnjo poenostavitev za izvoznike.

3.2.3 Tekstil

V zvezi s tekstilom in oblačili so bile uvedene nove možnosti glede pasivnega oplemenitenja in dovoljenih odstopanj. Za te izdelke so bili uvedeni tudi novi postopki dodelitve porekla, zlasti za blago, ki bi postalo lažje dostopno. Nazadnje se bo tudi za te izdelke uporabljala polna dvostranska kumulacija. Takšna kumulacija bo omogočila, da se predelava, ki se izvaja na tekstilnih materialih (tj. tkanje, predenje itd.), upošteva v postopku proizvodnje v območju kumulacije.

4. PRAVNA PODLAGA

4.1 Postopkovna pravna podlaga

4.1.1 Načela

Člen 218(9) Pogodbe o delovanju Evropske unije ureja sklepe o določitvi „stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar ta organ sprejema akte s pravnim učinkom, razen aktov o spremembah ali dopolnitvah institucionalnega okvira sporazuma“.

Pojem „akti s pravnim učinkom“ vključuje tudi akte, ki imajo pravni učinek zaradi pravil mednarodnega prava, ki veljajo za zadevni organ. Vključuje tudi instrumente, ki nimajo zavezujočega učinka v mednarodnem pravu, a lahko „odločilno vpliva[jo] na vsebino ureditve, ki jo [sprejme] zakonodajalec Unije“[2].

4.1.2 Uporaba v obravnavanem primeru

Pridružitveni svet je organ, ustanovljen s sporazumom, in sicer z Evro-mediteranskim sporazumom o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani.

Akt, k sprejetju katerega je pozvan Pridružitveni svet, je akt s pravnim učinkom. Predvideni akt bo zavezujoč na podlagi mednarodnega prava v skladu z odstavkom 2 člena 76 Pridružitvenega sporazuma.

Predvideni akt ne dopolnjuje ali spreminja institucionalnega okvira Sporazuma.

Postopkovna pravna podlaga za predlagani sklep je zato člen 218(9) PDEU.

4.2 Materialna pravna podlaga

4.2.1 Načela

Materialna pravna podlaga za sklep po členu 218(9) PDEU je odvisna predvsem od cilja in vsebine predvidenega akta, glede katerega naj bi se v imenu Unije zastopalo stališče.

[2] Sodba Sodišča z dne 7. oktobra 2014, Nemčija proti Svetu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke 61 do 64.

4.2.2 Uporaba v obravnavanem primeru

Glavni cilj in vsebina predvidenega akta se nanašata na skupno trgovinsko politiko.

Materialna pravna podlaga za predlagani sklep je zato prvi pododstavek člena 207(4) PDEU.

4.3 Zaključek

Pravna podlaga za predlagani sklep bi moral biti prvi pododstavek člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) PDEU.

5. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlagane spremembe v zvezi z uvedbo alternativnega sklopa pravil o poreklu temeljijo na načelu posodobitve pravil o poreklu, da se uskladijo z novimi trendi, določenimi v nedavnih sporazumih o prosti trgovini. Spremembe pravil iz Konvencije PEM obsegajo predvsem poenostavitve carinskih postopkov in posodobitve, na primer:

zadostni postopki obdelave ali predelave – povprečna osnova: z izračunom cene franko tovarna in vrednosti materialov brez porekla na povprečni osnovi ob upoštevanju nihanj na trgu se izvoznikom zagotavlja večja predvidljivost;

dokazilo o poreklu: je predmet poenostavitve, saj se bo uporabljalo samo eno potrdilo o poreklu, tj. EUR.1;

veljavnost dokazila o poreklu: je bolj prizanesljiva, kar zadeva gibanje izdelkov s poreklom, saj se obdobje veljavnosti podaljša s 4 na 10 mesecev).

Te spremembe Konvencije PEM nimajo izmerljivega učinka na proračun EU, saj se njihovo področje uporabe nanaša predvsem na olajševanje trgovine in utrjevanje sodobnih praks carinskih organov. Zagotavljajo neobvezno poenostavitev na področjih, ki ostajajo v pristojnosti organov, ne da bi to vplivalo na vsebino pravil (ločeno računovodsko izkazovanje, dokazila o poreklu, povprečenje). Nekateri vidiki poenostavitve (na primer krčenje pravil za plovila) zagotavljajo večjo predvidljivost z odstranitvijo pogojev, ki jih carinski organi trenutno težko nadzirajo, drugi (nespreminjanje) pa se nanašajo na logistiko, ne da bi vplivali na vsebino pravil.

Kljub spremembi določb o povračilu dajatev se prepoved povračila dajatev ohrani v sektorju tekstila in oblačil, ki je še vedno eden od glavnih sektorjev trgovanja na območju PEM. Spremenjena pravila kodificirajo trenutno stanje, saj se ohrani prepoved, ki jo trenutno uporabljajo nekatere pogodbenice. Namen predlagane posplošitve polne kumulacije na območju PEM je okrepiti obstoječe trgovinske tokove znotraj območja in njihovo dopolnjevanje, vendar ne bi smela pomembno vplivati na pobrane carinske dajatve EU, saj bodo morali izdelki, za katere velja kumulacija, izpolnjevati zahteve glede dodane vrednosti na območju, da bi bili upravičeni do preferencialne obravnave, kot so zdaj.

Spremembe pravil glede seznama v sektorju kmetijskih in predelanih kmetijskih proizvodov obsegajo v glavnem prilagoditev metodologije, ne da bi vplivale na vsebino pravil. Sedanji pragi, ki so trenutno izraženi v vrednosti, bodo izraženi v masi. To merilo je bolj objektivno in carinski organi ga lažje nadzorujejo. Poenostavitev pravil za določene industrijske izdelke bi morala imeti omejen učinek na prihodke od carin, saj je lahko njihov rezultat v številnih primerih prej zamenjava virov kot pa povečanje preferencialnega uvoza iz držav PEM, ki bi nadomestil uvoz, za katerega so prej veljale uvozne dajatve. Učinek teh sprememb na prihodke od uvoznih dajatev zato ni količinsko opredeljiv.Kar zadeva trgovino in njen učinek na uporabo preferencialov, je z bolj sproščenimi novimi pravili večji poudarek na

gospodarskem povezovanju na celotnem območju, na primer v tekstilnem sektorju, kjer je uporaba preferencialov že zdaj zelo visoka. Izboljšana pravila o tekstilu in kumulaciji so namenjena predvsem okrepitvi že obstoječega regionalnega povezovanja in razpoložljivosti materialov znotraj območja, ne pa povečanju uvoza materialov brez porekla od zunaj.

6. OBJAVA PREDVIDENEGA AKTA

Ker bo akt Pridružitvenega sveta spremenil Pridružitveni sporazum, je primerno, da se po sprejetju objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2020/0196 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Pridružitvenem svetu, ustanovljenem z Evro-mediteranskim sporazumom o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani, glede spremembe Protokola 4 k navedenemu sporazumu o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evro-mediteranski sporazum o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je Unija sklenila s Sklepom Sveta 2006/356/ES[1], veljati pa je začel 1. aprila 2006.

(2) Sporazum vključuje Protokol 4 o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja. Člen 38 navedenega protokola določa, da se lahko Pridružitveni svet, ustanovljen s členom 74(1) Sporazuma (v nadaljnjem besedilu: Pridružitveni svet), odloči, da bo spremenil določbe navedenega protokola.

(3) Pridružitveni svet bo sprejel sklep o spremembi Protokola 4 na naslednji seji.

(4) Primerno je določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v Pridružitvenem svetu, saj bo sklep Pridružitvenega sveta za Unijo zavezujoč.

(5) Regionalno konvencijo o panevro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) je Unija sklenila s Sklepom Sveta 2013/93/EU[2], zanjo pa je začela veljati 1. maja 2012. Vsebuje določbe o poreklu blaga, s katerim se trguje na podlagi ustreznih sporazumov, sklenjenih med pogodbenicami, ki se uporabljajo brez poseganja v načela, določena v teh sporazumih.

(6) Člen 6 Konvencije določa, da vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se ta konvencija dejansko uporablja. V ta namen bi moral Pridružitveni svet sprejeti sklep, s katerim se v Protokol 4 k Sporazumu vključi sklic na Konvencijo.

(7) Razprave o spremembi Konvencije so privedle do novega sklopa posodobljenih in prožnejših pravil o poreklu, ki jih je treba vključiti v Konvencijo. Unija in Libanon sta

[1] Sklep Sveta z dne 14. februarja 2006 o sklenitvi Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani (UL L 143, 30.5.2006, str. 1).

[2] Sklep Sveta 2013/93/EU z dne 14. aprila 2011 o podpisu Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu v imenu Evropske unije (UL L 54, 26.2.2013, str. 4).

izrazila, da bosta na dvostranski ravni začela uporabljati nova pravila takoj, ko bo to mogoče, in sicer kot alternativna pravila trenutno veljavnim pravilom, medtem ko se čaka na končni izid postopka spremembe –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v Pridružitvenem svetu, temelji na osnutku akta Pridružitvenega sveta, ki je priložen temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Komisijo.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik